

Jodi'nin Yeni Yüzme Havuzu

“Atık ne kitap var, ne de kalem!” diye bağırdı Robi. “Öğretmenlerin kızgın bakışları da yok artık!”

Robi okulun bahçesini koşarak geçerken, matematik dosyasını ve karnesini buruşturup, omuzunun üstünden geriye fırlattı.

“Çevreyi kirletiyor,” dedi Meri Bet en iyi arkadaşı Moli'ye.

“Karneler fırlatılıp atılmaz!” dedi Moli.

“Ama attım işte!” diye bağırdı Robi. “Okul tatil oldu. Neyi istersem atarım.”

Aylardan hazırandı. Yaz gelmiş ve tatil başlamıştı. Minik İzciler heyecanla tatili bekliyorlardı. En çok da, Robi.

Minik İzciler’in çoğu okulu seviyordu. İzci toplantılarını da, rozet kazanmayı da. Yıl boyunca, liderleri Bayan Peter’in evinde toplanıyorlardı. Minik İzci olmanın tatili yoktu ve Moli memnundu. Minik İzci olmayı seviyordu.

“Annem, Robi büyüyünce akıllı bir karış havada olacak diyor,” dedi Tara.

“Şimdiden akıllı bir karış havada,” dedi Raşel. “Derse dikkat etmiyor, ödevlerini de yapmıyor. Onun için de hep kötü not alıyor.”

Robi, kızlara bakarak yüzünü biçimden biçime sokup, çıplak ayak yürümek için pa-
buçlarını çıkarıyordu. “Babamla her gün balı-

ğa çıkacağım,” dedi övünerek.

“Her gün babasıyla balığa çıkamaz,” diye düzeltti Peti. “Babasının bazen işe gitmesi gerek.”

“Seli’yle iki haftalığına Kaliforniya’ya gidiyoruz,” dedi Peti’nin ikiz kardeşi Keni. Akrabaları Seli, onlara kalmaya geldiğinde, geçici olarak Minik İzçiler’e katılıyordu. O, Kaliforniya’daki bir başka izci oymağının üyesiydi.

“Oradayken, Disneyland’e de gideceğiz,” dedi Peti.

“Biz geçen yıl gittik Disneyland’e,” dedi Jodi. Jodi, tekerlekli sandalyeyle dolaşıyordu. Disneyland’e tekerlekli sandalyede gitmek, şatoları dolaşıp, sandala binmek zor olmalı, diye düşündü Moli. Ama, hiçbir şey Jodi’yi durduramıyordu. Minik İzçiler’in yaptığı her şeyi o da yapıyordu.

Minik İzçiler parkta durup, güneşli bank-

lara oturdular.

“Yaz güneşini saçlarımda hissetmeyi seviyorum,” dedi Lisa, arkasına yaslanıp, gözlerini kapatarak.

“Biliyor musunuz,” dedi Jodi, “arka bahçemize kocaman bir yüzme havuzu yaptırıyoruz.”

“Bizim havuzumuz var,” dedi Raşel. “Küçük bir merdiveni bile var. Kışın boşaltıp kaldırıyoruz.”

“Ama bizimki toprağa gömülü,” dedi Jodi. “Bir de trampeleni olacak.”

Jodi, başkalarının duygularını incitmeyi sevmezdi. Raşel’e dönüp, “Ama onun dışında, sizinkinin aynı,” dedi.

“Hayır, değil,” dedi Soni. “Toprağa gömülü havuzlar çok daha iyidir. Onlar tıpkı televizyonda gördüklerimiz gibi olur.”

“Bizim havuzun hiçbir kusuru yok,” dedi Raşel kollarını kavuşturarak.

“Ohoo,” dedi Robi, “Jodi’ninki gibi gerçek bir yüzme havuzunun yanında, sizinki çocuk havuzu kalır.”

Raşel kızarmaya başladı. En iyi olmamaya hiç katlanamazdı.

Tüm Minik İzciler dikkatlerini Jodi’ye vermişlerdi. Pek çoğunun evinde çocuk havuzları vardı. Kentte de bir göl ve bir de halka açık büyük yüzme havuzu. Ama kimsenin arka bahçesinde toprağa gömülü, gerçek bir yüzme havuzu yoktu.

“Çukuru kazarken çıkan toprağı ne yapacaksınız?” diye sordu Tim.

“Gelip alıyorlar, sanırım,” dedi Jodi.

“Kaliforniya’da herkesin yüzme havuzu var,” dedi Seli.

“Ama burada öyle değil,” dedi Raşel.

“Sizin havuzda yüzebilir miyiz?” diye sordu Kevin. Kevin’le Jodi, Moli’nin en çok sevdiği

